

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea extinsă)

8 iunie 2011 *

În cauza T-86/11,

Nadiany Bamba, cu domiciliul în Abidjan (Côte d'Ivoire), reprezentată de P. Haïk și J. Laffont, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnii B. Driessen și A. Vitro, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de

* Limba de procedură: franceza.

Comisia Europeană, reprezentată de doamna E. Cujo și de domnul M. Konstantinidis, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 11, p. 1), în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă),

compus din domnia S. Papasavvas (raportor), președinte, V. Vadapalas, doamna K. Jürimäe, domnia K. O'Higgins și M. van der Woude, judecători,

grefier: doamna T. Weiler, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 24 mai 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamanta, doamna Nadiany Bamba, este resortisant al Republicii Côte d'Ivoire.
- 2 La 15 noiembrie 2004, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (ONU) a adoptat Rezoluția 1572 (2004) în care a afirmat, printre altele, că situația din Côte d'Ivoire continua să pună în pericol pacea și securitatea internațională în regiune și a hotărât să impună anumite măsuri restrictive împotriva acestei țări.
- 3 Articolul 14 din Rezoluția 1572 (2004) instituie un comitet (denumit în continuare „Comitetul de sancțiuni”) însărcinat, printre altele, să desemneze persoanele și entitățile vizate de măsurile restrictive în materie de deplasări și de înghețare de fonduri, de active financiare și de resurse economice pe care le impune rezoluția menționată la punctele 9 și 11 și să mențină actualizată lista acestora. Reclamanta nu a fost niciodată identificată de Comitetul de sancțiuni ca trebuind să facă obiectul unor astfel de măsuri.
- 4 La 13 decembrie 2004, considerând că era necesară o acțiune a Comunității Europene pentru a pune în aplicare Rezoluția 1572 (2004), Consiliul Uniunii Europene a adoptat Poziția comună 2004/852/PESC privind adoptarea unor măsuri restrictive împotriva [Côte d'Ivoire] (JO L 368, p. 50, Ediție specială, 18/vol. 6, p. 3).

- 5 La 12 aprilie 2005, considerând că era necesar un regulament în vederea punerii în aplicare la nivel comunitar a măsurilor prezentate în Poziția comună 2004/852, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 95, p. 1, Ediție specială, 18/vol. 3, p. 183).
- 6 Poziția comună 2004/852 a fost prelungită și modificată ultima dată prin Poziția comună 2008/873/PESC a Consiliului din 18 noiembrie 2008 de reînnoire a măsurilor restrictive instituite împotriva Côte d'Ivoire (JO L 308, p. 52), înainte de a fi abrogată și înlocuită prin Decizia 2010/656/PESC a Consiliului din 29 octombrie 2010 de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 285, p. 28).
- 7 La 31 octombrie și la 28 noiembrie 2010 au avut loc alegeri în vederea desemnării președintelui Republicii Côte d'Ivoire.
- 8 La 3 decembrie 2010, reprezentantul special al Secretarului General al ONU pentru Côte d'Ivoire a certificat rezultatul final al celui de al doilea tur al alegerilor prezidențiale astfel cum a fost proclamat de președintele Comisiei Electorale Independente la 2 decembrie 2010, confirmându-l pe domnul Alassane Ouattara ca învingător în alegerile prezidențiale.
- 9 La 13 decembrie 2010, Consiliul a subliniat importanța alegerilor prezidențiale din 31 octombrie și din 28 noiembrie 2010 pentru restabilirea păcii și stabilității în Côte d'Ivoire și a afirmat că voința exprimată în mod suveran de poporul ivorian trebuie în mod imperativ respectată. De asemenea, acesta a luat act de concluziile Secretarului General al ONU pentru Côte d'Ivoire în cadrul mandatului său de certificare și l-a felicitat pe domnul Ouattara pentru alegerea sa în funcția de președinte al Republicii Côte d'Ivoire.

- 10 La 17 decembrie 2010, Consiliul European a făcut un apel către toți liderii ivorieni, civili și militari, care încă nu s-au plasat sub autoritatea președintelui ales democratic, domnul Ouattara, să facă acest lucru. Acesta a confirmat determinarea Uniunii Europene de a adopta sancțiuni îndreptate împotriva acelor care ar continua să împiedice respectarea voinței exprimate în mod suveran de poporul ivorian.
- 11 Pentru a impune măsuri restrictive, în ceea ce privește deplasările, împotriva anumitor persoane care, fără să fi fost desemnate de Consiliul de Securitate al ONU sau de Comitetul de sancțiuni, împiedică procesul de pace și de reconciliere națională în Côte d'Ivoire și în special a acelor care pun în pericol finalizarea cu succes a procesului electoral, Consiliul a adoptat Decizia 2010/801/PESC din 22 decembrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/656 (JO L 341, p. 45). Lista acestor persoane figurează în anexa II la Decizia 2010/656.
- 12 Articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2010/656, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/801, are următorul cuprins:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a împiedica intrarea pe teritoriul lor sau tranzitarea teritoriului lor de către:

- (a) persoanele, vizate de anexa I, desemnate de Comitetul pentru sancțiuni [...];
- (b) persoanele vizate de anexa II, neincluse în lista care figurează la anexa I, care obstrucționează procesul de pace și de reconciliere națională și care, în special, amenință finalizarea cu succes a procesului electoral.”

- 13 La 11 ianuarie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/17/PESC de modificare a Deciziei 2010/656 (JO L 11, p. 31), cu scopul de a înscrie, ținând cont de gravitatea situației din Côte d’Ivoire, alte persoane pe lista celor menționate în anexa II la Decizia 2010/656.
- 14 La 14 ianuarie 2011, ținând cont de gravitatea situației din Côte d’Ivoire, Consiliul a adoptat Decizia 2011/18/PESC de modificare a Deciziei 2010/656 (JO L 11, p. 36, denumită în continuare „decizia atacată”), cu scopul de a impune măsuri restrictive suplimentare, în special de înghețare de fonduri, persoanelor menționate în anexa II la Decizia 2010/656 și de a modifica această listă.
- 15 Articolul 5 alineatele (1) și (2) din Decizia 2010/656, astfel cum a fost modificată prin decizia atacată, are următorul cuprins:

„(1) Se îngheață toate fondurile și resursele economice care, în mod direct sau indirect, se află în proprietatea sau sunt controlate de:

- (a) persoanele vizate de anexa I, desemnate de Comitetul de sancțiuni [...], sau care sunt deținute de entități aflate, în mod direct sau indirect, în posesia sau sub controlul acestora sau de oricare persoane care acționează în numele sau la ordinele acestora, astfel cum sunt desemnate de Comitetul de sancțiuni;
- (b) persoanele sau entitățile vizate de anexa II, neincluse pe lista care figurează în anexa I, care obstrucționează procesul de pace și de reconciliere națională și care, în special, amenință finalizarea cu succes a procesului electoral sau care sunt deținute de entități aflate, în mod direct sau indirect, în posesia sau sub

controlul acestora sau de oricare persoane care acționează în numele sau la ordinele acestora.

2. Niciun fond, niciun activ financiar și nicio resursă economică nu se pun la dispoziția persoanelor sau entităților menționate la alineatul (1) și nici nu se utilizează în beneficiul acestora, în mod direct sau indirect.”

16 Având în vedere amenințarea specifică la adresa păcii și securității internaționale pe care o reprezenta situația din Côte d’Ivoire, precum și în scopul de a asigura coerența cu procesul de modificare și revizuire a anexelor I și II la Decizia 2010/656, Consiliul a adoptat, la 14 ianuarie 2011, Regulamentul (UE) nr. 25/2011 de modificare a Regulamentului nr. 560/2005 (JO L 11, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

17 Articolul 2 din Regulamentul nr. 560/2005, astfel cum a fost modificat prin regulamentul atacat, are următorul cuprins:

„(1) Se îngheață toate fondurile și resursele economice care aparțin, se află în proprietatea ori posesia sau sunt controlate de persoanele fizice sau juridice, entitățile și organismele enumerate în anexa I sau în anexa I A.

(2) Se interzice punerea la dispoziția persoanelor fizice sau juridice, a entităților sau a organismelor menționate în anexa I sau în anexa I A, direct sau indirect, precum și utilizarea în beneficiul acestora, a oricăror fonduri sau resurse economice.

(3) Este interzisă participarea cu bună știință și intenționată la activitățile care au ca obiect sau efect direct sau indirect eludarea măsurilor menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Anexa I cuprinde persoanele fizice sau juridice, entitățile și organismele menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Decizia [2010/656], astfel cum a fost modificată.

(5) Anexa I A cuprinde persoanele fizice sau juridice, entitățile și organismele menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Decizia [2010/656], astfel cum a fost modificată.”

18 Prin decizia atacată și prin regulamentul atacat (denumite în continuare, împreună, „actele atacate”), Consiliul a modificat lista persoanelor care fac obiectul măsurilor restrictive care figurează în anexa II la Decizia 2010/656 și în anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005. Cu ocazia respectivă, numele reclamantei a fost inclus, pentru prima dată, la punctul 6 din tabelul A (Persoane) din fiecare dintre anexele amintite, cu menționarea următoarelor motive: „Directoare a grupului Cyclone, editor al ziarului «Le temps»: Obstrucționarea procesului de pace și de reconciliere prin incitarea publică la ură și la violență și prin participarea la campanii de dezinformare cu privire la alegerile prezidențiale din anul 2010”.

19 La 18 ianuarie 2011, Consiliul a publicat Avizul în atenția persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/656 și în Regulamentul nr. 560/2005 (JO C 14, p. 8). În acest aviz, Consiliul amintește că a hotărât că persoanele și entitățile care figurează în anexa II la Decizia 2010/656, astfel cum a fost modificată prin decizia atacată, și în anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005, astfel cum a fost modificată prin regulamentul atacat, ar trebui să fie incluse pe listele de persoane și de entități care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute de actele menționate. În plus, Consiliul atrage atenția acestor persoane și entități asupra posibilității de a depune o cerere adresată autorităților competente din statul membru respectiv, pentru a obține autorizația de a utiliza fonduri înghețate pentru nevoi de bază sau plăți specifice. Pe de altă parte, Consiliul precizează că aceste persoane și entități îi pot transmite o cerere prin care să solicite reanalizarea deciziei pe baza căreia au fost incluse pe listele respective. În sfârșit, Consiliul amintește posibilitatea contestării deciziei sale în fața Tribunalului.

- 20 La 31 ianuarie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/71/PESC de modificare a Deciziei 2010/656 (JO L 28, p. 60) și Regulamentul (UE) nr. 85/2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 560/2005 (JO L 28, p. 32), prin care a procedat, printre altele, la înscrierea unor noi persoane și entități pe lista persoanelor și a entităților care figurează în anexa II la Decizia 2010/656 și în anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005.
- 21 La 2 februarie 2011, Consiliul a publicat un nou Aviz în atenția persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/656 și în Regulamentul nr. 560/2005 (JO C 33, p. 16) prin care se furnizează persoanelor interesate aceleași informații care se regăsesc în Avizul din 18 ianuarie 2011.
- 22 La 6 aprilie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/221/PESC de modificare a Deciziei 2010/656 (JO L 93, p. 20) și Regulamentul (UE) nr. 330/2011 de modificare a Regulamentului nr. 560/2005 (JO L 93, p. 10), prin care a impus, printre altele, măsuri restrictive suplimentare și a modificat listele de persoane și de entități care figurează în anexele I și II la Decizia 2010/656 și în anexele I și I A la Regulamentul nr. 560/2005.
- 23 La 7 aprilie 2011, Consiliul a publicat două avize în atenția persoanelor cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/656 a Consiliului, modificată prin Decizia 2011/221, și în Regulamentul nr. 560/2005, modificat prin Regulamentul nr. 330/2011 (JO C 108, p. 2 și 4).
- 24 La 8 aprilie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/230/PESC de punere în aplicare a Deciziei 2010/656 (JO L 97, p. 46) și Regulamentul (UE) nr. 348/2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 560/2005 (JO L 97, p. 1), prin care a retras patru entități de pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/656 și în anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005.

- 25 La 29 aprilie 2011, Consiliul a adoptat Decizia 2011/261/PESC de punere în aplicare a Deciziei 2010/656 (JO L 111, p. 17) și Regulamentul (UE) nr. 419/2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 560/2005 (JO L 111, p. 1), prin care a retras șase entități de pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/656 și în anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005.

Procedura și concluziile părților

- 26 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 14 februarie 2011, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 27 Printr-un înscris separat depus la grefa Tribunalului la aceeași dată, aceasta a introdus o cerere de aplicare a procedurii accelerate, în temeiul articolului 76a din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 28 Prin Decizia din 3 martie 2011, Tribunalul (Camera a cincea) a admis cererea de soluționare a cauzei potrivit procedurii accelerate în temeiul articolului 76a din Regulamentul de procedură.
- 29 La 13 aprilie 2011, în temeiul articolului 14 din Regulamentul de procedură, la propunerea Camerei a cincea, Tribunalul a decis să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.
- 30 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea extinsă) a decis deschiderea procedurii orale.

31 Printr-un act depus la grefa Tribunalului la 11 mai 2011, Comisia Europeană a solicitat să intervină în prezenta cauză în susținerea concluziilor Consiliului. După ascultarea părților, președintele Camerei a cincea extinse a Tribunalului a admis, prin Ordonanța din 20 mai 2011, această cerere de intervenție.

32 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 24 mai 2011.

33 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea actelor atacate, în măsura în care o privesc;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

34 Consiliul, susținut de Comisie, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 35 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate, primul, pe o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului la o cale de atac efectivă, iar al doilea, pe o încălcare a dreptului de proprietate.
- 36 Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că actele atacate încalcă dreptul la apărare și dreptul la o cale de atac în fața unei instanțe independente și imparțiale, garantate prin articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2007, C 303, p. 1) și prin articolele 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”). Potrivit reclamantei, actele atacate nu prevăd nicio procedură care să permită asigurarea unei exercitări efective a dreptului la apărare, nu prevăd comunicarea unei motivări detaliate a înscrierii pe lista persoanelor care fac obiectul unor măsuri restrictive și nu prevăd notificarea termenelor și a căilor de atac împotriva deciziei de înscriere pe lista menționată și nici nu conțin informații referitoare la acestea.
- 37 Trebuie examinată încă de la început critica referitoare la faptul că actele atacate nu prevăd comunicarea unei motivări detaliate a înscrierii pe lista persoanelor care fac obiectul unor măsuri restrictive.
- 38 În această privință, trebuie amintit faptul că obligația de motivare constituie corolarul principiului respectării dreptului la apărare. Astfel, obligația de a motiva un act cauzator de prejudiciu are ca scop, pe de o parte, să acorde persoanei interesate o indicație suficientă pentru a afla dacă actul este bine fundamentat sau dacă este, eventual, afectat de un viciu care permite contestarea validității sale în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să dea posibilitatea acestei instanțe să își exercite controlul asupra legalității actului respectiv (Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran/Consiliul, T-228/02, Rec., p. II-4665, denumită în continuare „Hotărârea OMPI”, punctul 138, și Hotărârea

Tribunalului din 7 decembrie 2010, Fahas/Consiliul, T-49/07, Rep., p. II-5555, punctul 51).

- 39 Eficacitatea controlului jurisdicțional, care trebuie să se refere în special la legalitatea motivelor pe care se întemeiază, în cazul de față, includerea numelui unei persoane, al unei entități sau al unui organism pe lista care constituie anexa II la Decizia 2010/656 și anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005 și care antrenează impunerea în privința acestor destinatari a unui ansamblu de măsuri restrictive, presupune că autoritatea Uniunii în cauză este obligată să comunice aceste motive persoanei sau entității vizate, în măsura posibilului, fie în momentul în care este decisă această includere, fie, cel puțin, cât mai rapid posibil după includere, pentru a le permite acestor destinatari exercitarea în termen a dreptului lor la acțiune (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia, C-402/05 P și C-415/05 P, Rep., p. I-6351, punctul 336, și Hotărârea Fahas/Consiliul, citată anterior, punctul 60).
- 40 Având în vedere faptul că persoana interesată nu dispune de dreptul de a fi ascultată anterior adoptării unei măsuri inițiale prin care se impun astfel de măsuri, respectarea obligației de motivare este cu atât mai importantă cu cât constituie unica garanție care îi permite persoanei interesate, cel puțin după adoptarea acestei măsuri, să se prevaleze în mod eficient de căile de atac pe care le are la dispoziție pentru a contesta legalitatea măsurii menționate (a se vedea Hotărârea OMPI, punctul 140 și jurisprudența citată).
- 41 În speță, trebuie să se constate mai întâi că, atunci când Consiliul decide să aplice unei persoane sau unei entități măsurile menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/656, articolul 7 alineatul (3) din aceasta, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/801, prevede că acesta comunică decizia sa, inclusiv motivele includerii pe listă, persoanei sau entității în cauză, fie direct, dacă dispune de adresa acesteia, fie prin publicarea unui anunț, oferind persoanei sau entității în cauză posibilitatea

de a prezenta observații. În continuare, articolul 8 alineatul (1) din Decizia 2010/656, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/801, prevede, printre altele, că anexa II cuprinde motivele includerii pe listă a persoanelor și entităților. În sfârșit, articolul 2a alineatul (1) și articolul 11a alineatul (3) din Regulamentul nr. 560/2005, introduse în acesta din urmă prin regulamentul atacat, cuprind dispoziții similare cu cele ale articolului 7 alineatul (3) și ale articolului 8 alineatul (1) din Decizia 2010/656, referitor la înscrierea pe lista persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul unor măsuri restrictive în temeiul regulamentului menționat și la o înscriere în anexa I A la acesta.

⁴² Din cele prezentate anterior reiese că Decizia 2010/656 și Regulamentul nr. 560/2005 prevăd că persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul unor măsuri restrictive trebuie să li se comunice motivele care justifică includerea lor pe listele care figurează în anexa II la decizia menționată și în anexa I A la regulamentul menționat.

⁴³ În această privință, susținerea potrivit căreia actele atacate nu ar prevedea comunicarea, în mod precis și detaliat, a cauzelor acuzației și a naturii acesteia trebuie înlăturată, din moment ce aceasta se întemeiază, având în vedere jurisprudența invocată de reclamantă, pe premisa potrivit căreia măsurile restrictive în cauză în speță ar fi de natură penală și articolul 6 alineatul (3) litera (a) din CEDO ar fi aplicabil. Or, aceste măsuri restrictive nu constituie o sancțiune penală și nu implică, pe de altă parte, nicio acuzație de această natură (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 2007, Sison/Consiliul, T-47/03, nepublicată în Repertoriu, punctul 101, și Hotărârea Fahas/Consiliul, citată anterior, punctul 67). Pe de altă parte, articolul 6 alineatul (3) litera (a) din CEDO, potrivit căruia orice acuzat are în special dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, nu este aplicabil decât în materie penală (Hotărârea Curții din 8 mai 2008, Weiss und Partner, C-14/07, Rep., p. I-3367, punctul 57).

- 44 Rămâne de verificat dacă, în speță, motivele care justifică includerea reclamantei pe lista persoanelor care figurează în anexa II la Decizia 2010/656 și în anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005 i-au fost comunicate astfel încât aceasta să își poată exercita dreptul la apărare și dreptul la o cale de atac efectivă.
- 45 Potrivit reclamantei, motivele care figurează în anexele la actele atacate (a se vedea punctul 18 de mai sus) nu constituie o motivare în sensul articolului 6 din CEDO și, în lipsa unei prezentări detaliate a faptelor care i-ar fi imputabile, aceasta nu ar putea să cunoască în mod amănunțit natura și cauza acuzației formulate împotriva sa. În acest context, reclamanta subliniază că ea contestă că s-ar fi dedat la o obstrucționare a procesului de pace și de reconciliere, la incitări la ură și la violență, precum și la campanii de dezinformare, dar constată că nu i se permite să arate acest lucru. În consecință, ar fi în imposibilitatea de a contesta, în fața instanței Uniunii, temeinicia acuzațiilor care i se aduc.
- 46 Consiliul obiectează că actele atacate îndeplinesc obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE și detaliată de jurisprudență. Motivele care figurează în actele atacate ar fi suficiente pentru a-i permite reclamantei să cunoască motivele pentru care a fost desemnată și pentru a o pune într-o situație în care să le poată contesta.
- 47 În această privință, trebuie amintit că, în principiu, motivarea unui act al Consiliului prin care se impun măsuri restrictive, cum sunt cele în cauză în speță, trebuie să privească nu numai condițiile legale de aplicare a acestui act, ci și motivele specifice și concrete pentru care Consiliul consideră, în exercitarea puterii sale de apreciere discreționare, că persoana interesată trebuie să facă obiectul unor astfel de măsuri (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea OMPI, punctul 146, și Hotărârea Fahas/Consiliul, citată anterior, punctul 53).

- 48 Întrucât Consiliul dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește elementele care trebuie luate în considerare în vederea adoptării sau a menținerii unei măsuri de înghețare a fondurilor, nu i se poate impune acestuia să indice mai specific modul în care înghețarea fondurilor reclamantei contribuie, concret, la combaterea obstrucționării procesului de pace și de reconciliere națională sau să furnizeze probe care să demonstreze faptul că persoana interesată și-ar putea utiliza fondurile pentru a proceda în viitor la o astfel de obstrucționare (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Fahas/Consiliul, citată anterior, punctul 57 și jurisprudența citată).
- 49 În speță, din considerentele (6) și (7) ale deciziei atacate reiese în esență că, având în vedere gravitatea situației din Côte d'Ivoire, Consiliul a hotărât, printre altele, să modifice lista persoanelor care fac obiectul măsurilor restrictive care figurează în anexa II la Decizia 2010/656. În mod similar, potrivit considerentului (4) al regulamentului atașat, având în vedere amenințarea specifică la adresa păcii și securității internaționale pe care o reprezintă situația din Côte d'Ivoire și în scopul de a asigura coerența cu procesul de modificare și revizuire a anexelor I și II la Decizia 2010/656, Consiliul a modificat listele care figurează în anexele I și I A la Regulamentul nr. 560/2005.
- 50 Pe de altă parte, de la punctul 6 din tabelul A din anexa II la Decizia 2010/656 și din tabelul A din anexa I A la Regulamentul nr. 560/2005 reiese că reclamanta a fost înscrisă pe listele care figurează în anexele menționate pentru motivul că era directoare a grupului Cyclone, editor al ziarului „Le temps”, și că s-ar fi dedat la obstrucționări ale procesului de pace și de reconciliere prin incitarea publică la ură și la violență și prin participarea la campanii de dezinformare cu privire la alegerile prezidențiale din anul 2010.
- 51 Trebuie să se constate că, prin această motivare, Consiliul se limitează la expunerea unor considerații vagi și generale. Astfel, acesta nu precizează motivele specifice și concrete pentru care consideră, în exercitarea puterii sale de apreciere discreționare, că reclamanta trebuie să facă obiectul măsurilor restrictive în cauză.

- 52 În special, precizarea că reclamanta este directoare a grupului Cyclone, editor al ziarului „Le temps”, nu constituie o împrejurare de natură să motiveze în mod suficient și specific actele atacate în ceea ce o privește. Această precizare nu permite astfel să se înțeleagă în ce fel s-ar fi dedat reclamanta la obstrucționări ale procesului de pace și de reconciliere prin incitarea publică la ură și la violență și prin participarea la campanii de dezinformare cu privire la alegerile prezidențiale din anul 2010. Astfel, nu se invocă niciun element concret care i-ar fi imputat reclamantei și care ar putea justifica măsurile în cauză.
- 53 Desigur, potrivit jurisprudenței, o publicare detaliată a criticilor reținute în sarcina persoanelor interesate ar putea nu numai să vină în contradicție cu considerațiile imperative de interes general legate de securitatea Uniunii și a statelor membre ale acesteia sau cu desfășurarea relațiilor lor internaționale, ci și să aducă atingere intereselor legitime ale persoanelor și ale entităților în cauză, în măsura în care poate afecta grav reputația acestora, astfel încât trebuie să se admită în mod excepțional că numai dispozitivul și o motivare generală trebuie să figureze în versiunea deciziei de înghețare a fondurilor publicată în Jurnalul Oficial, fiind înțeles că motivarea specifică și concretă a acestei decizii trebuie să fie formalizată și adusă la cunoștința persoanelor interesate prin orice alt mijloc adecvat (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea OMPI, punctul 147). Cu toate acestea, niciun element nu permite să se considere că, în împrejurările speței, publicarea detaliată a acuzațiilor reținute în sarcina reclamantei ar fi venit în contradicție cu astfel de considerații imperative de interes general sau ar fi adus atingere unor astfel de interese legitime. De altfel, Consiliul nu a evocat niciunul.
- 54 În sfârșit, chiar dacă, nu în cazul absenței, ci, precum în speță, al insuficienței motivării, unele motive prezentate în cursul procedurii pot, în cazuri excepționale, să lase fără obiect un motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare (Hotărârea Curții din 28 februarie 2008, Neirinck/Comisia, C-17/07 P, nepublicată în Repertoriu, punctul 51), trebuie să se constate, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la caracterul excepțional al cazului în speță, că, în orice caz, nicio motivare suplimentară nu a fost

comunicată reclamantei după adoptarea actelor atacate sau chiar în cadrul procedurii în fața Tribunalului. Astfel, Consiliul s-a limitat, în cadrul procedurii scrise, să amintească faptul că reclamanta a fost înscrisă pe lista persoanelor care fac obiectul unor măsuri restrictive în temeiul „răspunderii sale pentru campania de dezinformare și de incitare la ură și la violență intercomunitară în Côte d'Ivoire”, adăugând că aceasta era „unul dintre cei mai importanți colaboratori” ai domnului Laurent Gbagbo și că era vorba despre „a doua soție” a acestuia. Totuși, în cadrul ședinței, Consiliul a precizat în fața Tribunalului că nu această ultimă calitate justificase înscrierea reclamantei pe lista menționată.

55 În acest context, trebuie să se mai constate că faptul că reclamanta nu a solicitat Consiliului, în urma publicării actelor atacate sau a Avizului din 18 ianuarie 2011, să îi comunice motivele specifice și concrete ale includerii sale pe lista în cauză nu are relevanță în speță, din moment ce obligația de motivare revine Consiliului și acesta din urmă trebuie să o îndeplinească fie în momentul în care este decisă această includere, fie, cel puțin, cât mai rapid posibil după includere, potrivit jurisprudenței menționate la punctul 39 de mai sus.

56 Din cele prezentate mai sus rezultă că motivarea actelor atacate nu i-a permis reclamantei să conteste validitatea acestora în fața Tribunalului și acestuia din urmă să își exercite controlul asupra legalității lor.

57 Prin urmare actele atacate trebuie să fie anulate, în măsura în care o privesc pe reclamantă, fără a mai fi necesară analizarea celorlalte critici ale prezentului motiv și a celui de al doilea motiv.

58 În ceea ce privește efectele în timp ale anulării regulamentului atacat, trebuie amintit că, în temeiul articolului 60 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, prin derogare de la articolul 280 TFUE, deciziile Tribunalului care anulează un regulament intră în vigoare numai după expirarea termenului de recurs menționat la articolul 56 primul paragraf din statutul menționat sau, în cazul în care în acest termen s-a introdus un recurs, după respingerea acestuia. Consiliul dispune, așadar, de un termen de două luni, prelungit cu termenul de zece zile prevăzut în considerarea distanței, de la notificarea prezentei hotărâri pentru a remedia încălcarea constatată, adoptând, dacă este cazul, o nouă măsură restrictivă în privința reclamantei. În speță, riscul de a aduce o atingere serioasă și ireversibilă eficacității măsurilor restrictive impuse de regulamentul atacat nu pare suficient de ridicat în speță, având în vedere consecințele importante ale acestor măsuri asupra drepturilor și libertăților reclamantei, pentru a justifica menținerea efectelor regulamentului menționat în ceea ce o privește pe aceasta din urmă pentru o perioadă care să o depășească pe cea prevăzută la articolul 60 al doilea paragraf din Statutul Curții.

59 În ceea ce privește efectele în timp ale anulării deciziei atacate, trebuie amintit că articolul 264 al doilea paragraf TFUE, în temeiul căruia Tribunalul poate, în cazul în care consideră că este necesar, să precizeze care sunt efectele unui regulament anulat care trebuie considerate irevocabile, poate fi aplicat, prin analogie, și în ceea ce privește o decizie atunci când există motive importante de securitate juridică, comparabile cu cele care intervin în cazul anulării anumitor regulamente, care să justifice exercitarea de către instanța Uniunii a competenței conferite, în acest context, de articolul 264 al doilea paragraf TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 26 martie 1996, Parlamentul European/Consiliul, C-271/94, Rec., p. I-1689, punctul 40, Hotărârea Curții din 12 mai 1998, Regatul Unit/Comisia, C-106/96, Rec., p. I-2729, punctul 41, și Hotărârea Curții din 28 mai 1998, Parlamentul European/Consiliul, C-22/96, Rec., p. I-3231, punctele 41 și 42). În speță, existența unei diferențe între data de la care produce efecte anularea regulamentului atacat și cea de la care produce efecte anulara deciziei atacate ar putea aduce o atingere gravă securității juridice, cele două acte aplicând reclamantei măsuri identice. Prin urmare, efectele deciziei atacate trebuie să fie menținute în ceea ce o privește pe reclamantă până când anularea regulamentului atacat începe să producă efecte.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 60 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.
- 61 Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din același regulament, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) **Decizia 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire și Regulamentul (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] se anulează în măsura în care o privesc pe doamna Nadiany Bamba.**

- 2) **Efectele Deciziei 2011/18 se mențin în ceea ce o privește pe doamna Bamba până la data la care începe să producă efecte anularea Regulamentului nr. 25/2011.**

- 3) **Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de doamna Bamba.**

- 4) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Papasavvas

Vadapalas

Jürimäe

O'Higgins

Van der Woude

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 iunie 2011.

Semnături